

“मीठे बच्चे- बाबा ले अहिले तिम्रो पालना गरिरहनु भएको छ, पढाइरहनु भएको छ। घरमा नै सल्लाह दिइरहनु भएको छ, त्यसैले कदम-कदममा सल्लाह लिइराख तब उच्च पद मिल्छ।”

प्रश्न:- सजायहरूबाट छुट्नेको लागि कुनचाहिँ पुरुषार्थ धेरै समयको चाहिन्छ?

उत्तर:- नष्टोमोहा बन्ने। कसैमा पनि ममत्व नहोस्। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मेरो कसैमा मोह त छैन? कुनै पनि पुरानो सम्बन्ध अन्त्यमा याद नआओस्। योगबलले सबै हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ तब नै विना सजाय उच्च पद मिल्छ।

ओम् शान्ति। अहिले तिमी कसको सामुन्ने बसेका छौ? बापदादाको। बाबा पनि भन्नुपर्छ भने दादा पनि भन्नुपर्छ। बाबा पनि यस दादाद्वारा तिम्रो सम्मुख बस्नुभएको छ। बाहिर तिमी रहन्छौ भने त्यहाँ बाबालाई याद गर्नुपर्छ। चिट्ठी लेख्नुपर्छ। यहाँ तिमी सम्मुख छौ। कुराकानी गर्छौ- कोसँग? बापदादासँग। उहाँ हुनुहुन्छ उच्च भन्दा उच्च दुई अथोरिटी। ब्रह्मा हुनुहुन्छ साकार र शिव हुनुहुन्छ निराकार। अहिले तिमीलाई थाहा छ- उच्च अथोरिटी, बाबासँग कसरी मिल्नुपर्छ! बेहदको पिता जसलाई पतित-पावन भनेर बोलाउँछन्, अहिले प्राक्कितकलमा तिमी उहाँको सम्मुख बसेका छौ। बाबा बच्चाहरूको पालना गरिरहनु भएको छ, पढाइरहनु भएको छ। घरमा बसे पनि बच्चाहरूलाई सुझाव मिल्छ, घरमा यसरी-यसरी चल। अब बाबाको श्रीमत्तमा चल्न थाले भने सर्वश्रेष्ठ बन्छौ। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी उच्च बाबाको मतबाट उच्च भन्दा उच्च पद पाउँछौं। मनुष्य सृष्टिमा उच्च भन्दा उच्च यो लक्ष्मी-नारायणको पद हो। यिनीहरू पहिल्यै थिए। मनुष्यहरू गएर यी उच्च देवी-देवतालाई नमस्ते गर्छन्। मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको। मनुष्य त मनुष्य नै हुन्। तर कहाँ उनीहरू विश्वको मालिक, कहाँ अहिलेका मनुष्य! यो तिम्रो बुद्धिमा नै छ- भारतवर्ष वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिला यस्तो थियो, हामी नै विश्वको मालिक थियौं। अरु कसैको बुद्धिमा यो छैन। यिनलाई पनि कहाँ थाहा थियो र, एकदम घोर अंधारोमा थिए। अहिले बाबा आएर बताउनु भयो ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा कसरी हुन्छन्? यो धेरै गुह्य रमणिक कुरा हो जुन अरु कसैले बुझ्न सक्दैनन्। बाबा सिवाय यो ज्ञान कसैले पढाउन सक्दैन। निराकार बाबा आएर पढाउनु हुन्छ। कृष्ण भगवानुवाच होइन। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई पढाएर सुखी बनाउँछु। फेरि म आफ्नो निर्वाणधाममा आउँछु। अहिले तिमी बच्चाहरू सतोप्रधान बनिरहेका छौ, यसमा खर्च केही पनि छैन। केवल आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। कौडी पनि खर्च नगरी तिमी २१ जन्मको लागि विश्वको मालिक बन्छौ। पाई-पैसा पठाउँछन्, त्यो पनि आफ्नो भविष्य बनाउन। कल्प पहिला जसले जति खजाना लगाएका थिए, त्यति नै अब पनि लगाउने छन्। न धेरै, न थोरै गर्न सक्छन्। यो बुद्धिमा ज्ञान छ त्यसैले फिकरको कुनै कुरा रहँदैन। बिना कुनै चिन्ता हामी आफ्नो गुप्त राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। यो बुद्धिमा स्मरण गर्नु छ। तिमी बच्चाहरू धेरै खुशीमा रहनु पर्छ र फेरि नष्टोमोहा पनि बन्नु छ। यहाँ नष्टोमोहा हुनाले फेरि तिमी त्यहाँ मोहजित राजा-रानी बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ त अब खतम हुनु छ, अब फर्केर जानु छ। त्यसैले यसमा ममत्व किन राख्ने? कोही बिमार हुन्छ, डाक्टरले भनिदिन्छन्, केस होपलेस छ भने फेरि उसबाट ममत्व निस्कन्छ। सम्झन्छन्- आत्माले एउटा शरीर छोडेर जान्छ र अर्को लिन्छ। आत्मा त अविनाशी छ नि। आत्मा गयो, शरीर खतम भयो फेरि उसलाई याद गर्नाले के फाइदा! अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी नष्टोमोहा बन। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मेरो कसैसँग मोह त छैन? नत्र उही अन्तमा अवश्यै याद आउने छ। नष्टोमोहा भयो भने यो (लक्ष्मी-नारायण) पद पाउने छौ। स्वर्गमा त सबै आउने छन्- त्यो कुनै ठूलो कुरा होइन। ठूलो कुरा हो सजाय नखाइकन उच्च पद पाउनु। योगबलले हिसाब-किताब चुक्ता गर्यो भने फेरि सजाय खाँदैनौ। पुराना सम्बन्धीहरू पनि याद नआओस्। अहिले त हाम्रो ब्राह्मणहरूसँग नाता छ फेरि हाम्रो देवताहरूसँग नाता हुन्छ। अहिलेको नाता सबै भन्दा उच्च छ।

अहिले तिमी ज्ञानसागर बाबाको बनेका छौ। सारा ज्ञान बुद्धिमा छ। पहिला कहाँ जान्दथ्यौ- सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ? अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ। बाबाबाट वर्सा मिल्छ तब त बाबासँग लव छ नि। बाबाद्वारा स्वर्गको बादशाही मिल्छ। उहाँको यो रथ निमित्त छ। यहाँ नै भागीरथको गायन छ। बाबा आउनु हुन्छ पनि भारतमा नै।

तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा अहिले ८४ जन्मको सिँडीको ज्ञान छ। तिमीले जानिसकेका छौं- यो ८४ को चक्र हामीले नै लगाउनु छ। ८४ को चक्रबाट छुट्न सक्दैनौ। तिमीलाई थाहा छ- सिँडी उत्रिनमा धेरै टाइम लाग्छ, चढ्नमा मात्र यो अन्तिम जन्म लाग्छ। त्यसैले भनिन्छ तिमी त्रिलोकीनाथ, त्रिकालदर्शी बन्छौ। पहिला तिमीलाई यो कहाँ थाहा थियो र, हामी त्रिलोकीनाथ बन्नेवाला छौ। अहिले बाबा मिलेको छ, शिक्षा दिइरहनु भएको छ तब तिमीले सम्झन्छौं- बाबाको पासमा कोही आउँछन् भने बाबा सोध्नुहुन्छ- पहिला यस ड्रेसमा यसै घरमा कहिले मिलेका थियौं? भन्छन्- हो बाबा, कल्प-कल्प मिल्छौ। तब बुझिन्छ ब्रह्माकुमारीले ठीक सम्झाइछन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले स्वर्गको वृक्ष सामुन्ने देखिरहेका छौ। समीप छौ नि। मनुष्यहरूले बाबालाई भन्छन्- नाम-रूपदेखि न्यारा हुनुहुन्छ, त्यसैले बच्चाहरू फेरि कहाँबाट आउँछन्! उनीहरू पनि नाम-रूप देखि न्यारा हुने थिए! अक्षर जुन भन्छन् एकदमै गलत। जसले कल्प पहिला बुझेका होलान्, उनीहरूको नै बुद्धिमा बस्छ। प्रदर्शनीमा हेर कस्तो-कस्तो आउँछन्। कोहीले त सुनेको भरमा लेखिदिन्छन्- यो सबै कल्पना हो। सम्झन्छौं यो हाम्रो कुलको होइन। अनेक प्रकारका मनुष्यहरू छन्। तिमी बुद्धिमा सारा वृक्ष, ड्रामा, ८४ को चक्र आइसकेको छ। अब पुरुषार्थ गर्नु छ। त्यो पनि ड्रामा अनुसार नै हुन्छ। ड्रामामा निश्चित छ। यस्तो पनि होइन, ड्रामामा पुरुषार्थ गर्नु रहेछ भने गुरौला, यो भन्नु गलत हो। जसले ड्रामालाई पूरा बुझेको छैन, उनीहरूलाई फेरि नास्तिक भनिन्छ। उनीहरूले बाबासँग प्रीत राख्न सक्दैनन्। ड्रामाको रहस्यलाई उल्टो बुझनाले गिर्न पुग्छन्, फेरि सम्झिइन्छ यिनको तकदिरमा छैन। विघ्न त अनेक प्रकारका आउँछन्। त्यसको पर्बाह गर्नु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- जुन राम्रो कुरा तिमीलाई सुनाउँछु त्यो सुन। बाबालाई यादु गर्नाले धेरै खुशी रहन्छौ। बुद्धिमा छ अब ८४ को चक्र पूरा हुन्छ, अब जानु छ आफ्नो घर। यसरी-यसरी आफूसँग कुरा गर्नु छ। तिमी पतित त जान सक्दैनौ। पहिला अवश्य बेहुला चाहिन्छ, पछाडि बरियाँत। गायन पनि छ, भोलानाथको बरियाँत। सबै नम्बरवार जानु त छ, यत्रो आत्माहरूको हुल कसरी नम्बरवार जान्छ होला! मनुष्यहरूले पृथ्वीमा कति ठाउँ लिन्छन्, कति फर्नीचर, जागीर आदि चाहिन्छ। आत्मा त बिन्दु छ। आत्मालाई के चाहिन्छ? केही पनि चाहिदैन। आत्माले कति थोरै ठाउँ लिन्छ। यस साकारी वृक्ष र निराकारी वृक्षमा कति फरक छ! त्यो हो बिन्दुहरूको वृक्ष। यो सबै कुरा बाबा बुद्धिमा बसाउनु हुन्छ। तिमीहरू सिवाय यी कुरा दुनियाँमा अरु कसैले सुन्न सक्दैनन्। बाबा अहिले आफ्नो घर र राजधानीको याद दिलाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले रचयितालाई जान्नाले सृष्टि चक्रको आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। तिमी त्रिकालदर्शी, आस्तिक भयौ। संसार भरीमा कोही आस्तिक छैन। त्यो हो हृदको पढाइ, यो हो बेहदको पढाइ। ती अनेक टिचर पढाउनेवाला, उहाँ एक टिचर पढाउनेवाला। जो फेरि आश्चर्यजनक पनि हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ र गुरु पनि हुनुहुन्छ। उहाँ टिचर त सारा विश्वको हुनुहुन्छ। तर सबैले त पढ्नु छैन। बाबालाई सबैले जाने भने त धेरै भागेर आउँने थिए, बापदादालाई हेर्नको लागि। आदि पिता ब्रह्मा बाबा आउनु भएको छ, यो थाहा पाए भने त एकदम भागेर आउने थिए। बाबाको प्रत्यक्षता तब हुन्छ जब लडाईँ सुरु हुन्छ, फेरि कोही आउन पनि सक्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ- यी अनेक धर्महरूको विनाश पनि हुनु छ। पहिला-पहिला एक भारत नै थियो अरु कुनै खण्ड थिएन। अहिले तिमी बुद्धिमा भक्तिमार्गको पनि कुरा छ। बुद्धिबाट कसैले कहाँ बिसिन्छ र। तर याद भएर पनि यो ज्ञान छ, भक्तिको पार्ट पूरा भयो। अब त हामीलाई फर्केर जानु छ। यस दुनियाँमा रहनु छैन। घर जानको लागि त खुशी हुनुपर्छ नि। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- तिमी अब वानप्रस्थ अवस्था छ। तिमी दुई पैसा यस राजधानी स्थापना गर्नमा लगाउँछौ, त्यो पनि जुन गर्छौ, हुबहु कल्प पहिला जस्तै। तिमी पनि हुबहु कल्प पहिलावाला हो। तिमीले भन्छौ- बाबा हजुर पनि कल्प पहिलावाला हुनुहुन्छ। हामी कल्प-कल्प बाबासँग पढ्छौं। श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन्नु छ। यी कुरा अरु कसैको बुद्धिमा छैन। हामी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं श्रीमतमा, तिमीलाई यो खुशी छ। बाबा यति मात्र भन्नुहुन्छ पवित्र बन। तिमी पवित्र बन्नौ भने सारा दुनियाँ पवित्र बन्छ। सबै फर्केर जान्छन्। बाँकी अरु कुराको हामी फिर्केर नै किन गरौं। कसरी सजाय खान्छन्, के हुन्छ, यसमा हाम्रो के जान्छ। हामीले आफ्नो फिकर गर्नु छ। अरु धर्मको कुरामा हामी किन जाऊ। हामी हौं आदि सनातन देवी-देवता धर्मका। वास्तवमा यसको नाम भारत हो फेरि हिन्दुस्तान नाम राखिदिएका छन्। हिन्दु कुनै धर्म होइन। हामी लेख्छौ- हामी देवता धर्मका हौ, तैपनि उनीहरूले हिन्दु लेखिदिन्छन् किनकि जानेका छैनन्, देवी-देवता धर्म कहिले थियो। कसैले पनि बुझेका छैनन्। अहिले यति धेरै बी.के. हरू छन्, यो त परिवार हुन गयो नि! घर हुन गयो नि! ब्रह्मा त हुन् प्रजापिता, सबैको ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर (आदि पिता)। पहिला-पहिला तिमी ब्राह्मण बन्छौ फेरि वर्णमा आउँछौ।

तिमी यो कलेज अथवा युनिभर्सिटी पनि हो, हस्पिटल पनि हो। यो गायन छ- ज्ञान अंजन सद्गुरु दिया, अज्ञान

अंधेर विनाश...। योगबलबाट तिमी एवरहेल्दी, एवरवेल्दी बन्छौ। नेचर-क्योर गराउँछन् नि। अहिले तिम्रो आत्मा क्योर हुनाले फेरि शरीर पनि क्योर हुन्छ। यो हो स्प्रिचुअल नेचर-क्योर। हेल्थ, वेल्थ, हेप्पीनेस २१ जन्मको लागि मिल्छ। माथिपट्टी नाम लेखिदेउ रूहानी नेचर-क्योर। मनुष्यहरूलाई पवित्र बनाउने युक्तिहरू लेख्नमा कुनै हर्जा छैन। आत्मा नै पतित बनेको छ तब त बोलाउँछन् नि। आत्मा पहिला सतोप्रधान पवित्र थियो फेरि अपवित्र बनेको छ फेरि पवित्र कसरी बन्छ? भगवानुवाच- मनमनाभव, मलाई याद गर्यौ भने म ग्यारेन्टी गर्छु, तिम्रो पवित्र हुन्छौ। बाबा कति युक्तिहरू बताउनु हुन्छ- यस्तो-यस्तो बोर्ड लगाऊ। तर कसैले पनि यस्ता बोर्ड लगाएका छैनन्। मुख्य चित्रहरू राखिएको होस्। भित्र कोही पनि आयो भने भन, तपाईं आत्मा परमधाममा रहनेवाला हो। यहाँ यी कर्मेन्द्रियहरू मिलेका छन् पार्ट खेलनको लागि। यो शरीर त विनाशी हो नि। बाबालाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। अहिले तिम्रो आत्मा अपवित्र छ फेरि पवित्र बन्यौ भने घर जान्छौ। सम्झाउन त धेरै सहज छ। जो कल्प पहिलावाला हो उही आएर फूल बन्छ। यसमा डराउनु पर्ने कुनै कुरा छैन। तिम्रो त राम्रो कुरा लेख्छौ। ती गुरुहरूले पनि मन्त्र दिन्छन् नि। बाबा पनि मनमनाभवको मन्त्र दिएर फेरि रचयिता र रचनाको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल बाबालाई याद गर। अरूलाई पनि परिचय देऊ, लाइट हाउस पनि बन।

तिमी बच्चाहरूले देही-अभिमानि बन्ने धेरै गुप्त मेहनत गर्नु छ। जसरी बाबा जान्नु हुन्छ, म आत्माहरूलाई पढाइ रहेको छु, यस्तै तिम्रो बच्चाहरूले पनि आत्म-अभिमानि बन्ने मेहनत गर। मुखले शिव-शिव पनि भन्नु छैन। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ किनकि शिरमा पापहरूको बोझ धेरै छ। यादबाट नै तिम्रो पावन बन्छौ। कल्प पहिला जसरी-जसरी जसले वर्सा लिए थिए, उनीहरूले नै आ-आफ्नो समयमा लिन्छन्। फेर-बदल केही पनि हुन सक्दैन। मुख्य कुरा हो नै देही-अभिमानि भएर बाबालाई याद गर्नु तब फेरि मायाको थप्पड खाने छैनौ। देह-अभिमानमा आउनाले केही न केही विकर्म हुन्छ फेरि सय गुणा पाप बन्न जान्छ। सिँढी उत्रिनमा ८४ जन्म लागेको छ। अब फेरि चढ्ती कला एकै जन्ममा हुन्छ। बाबा आउनु भएको छ, त्यसैले लिफ्टको पनि आविष्कार भएको छ। पहिला त कम्मरमा हात लगाएर सिँढी चढ्थे। अहिले सहज लिफ्ट निस्किएको छ। यो पनि लिफ्ट हो जुन मुक्ति र जीवनमुक्तिमा एक सेकेण्डमा जान्छन्। जीवनबन्धसम्म आउनमा ५ हजार वर्ष, ८४ जन्म लाग्छ। जीवनमुक्तिमा पुग्न एक जन्म लाग्छ। कति सहज छ। तिम्रो भन्दा पछाडि आउनेहरू पनि तुरुन्तै चढ्छन्। सम्झन्छन् गुमेको चीज बाबाले दिन आउनु भएको छ। उहाँको मतमा अवश्य चल्छौं। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कुनै चिन्ता नगरी आफ्नो गुप्त राजधानी श्रीमतमा स्थापना गर्नु छ। विघ्नहरूको पर्बाह गर्नु छैन। बुद्धिमा रहोस्- कल्प पहिला जसले मदद गरेका थिए, उनीहरूले अहिले पनि अवश्य गर्नेछन्, चिन्ताको कुनै कुरा छैन।

२) सदा खुसी रहोस्- अहिले हाम्रो वानप्रस्थ अवस्था हो, हामी फर्केर घर गइरहेका छौं। आत्म-अभिमानि बन्ने धेरै गुप्त मेहनत गर्नु छ। कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन।

वरदान:- स्नेह र सहयोगको विधिद्वारा यज्ञ सहयोगी बन्ने सहज योगी भव
बापदादालाई बच्चाहरूको स्नेह नै मन पर्छ। जो यज्ञ स्नेही र सहयोगी छन् उनीहरू सहजयोगी स्वतः बन्छन्। सहयोग सहजयोग हो। दिलवाला बाबालाई दिलको स्नेह र दिलको सहयोग नै प्रिय लाग्छ। सानो दिल हुनेहरू थोरै सौदा गरेर खुशी हुन्छन् र विशाल दिल हुनेले बेहदको सौदा गर्छन्। मूल्य स्नेहको हुन्छ चीजको होइन। त्यसैले सुदामाको कनिकाको गौरव छ। कसैले जतिसुकै देओस्, तर स्नेह छैन भने जम्मा हुँदैन। दिलको सच्चा स्नेहले अलिकति पनि जम्मा गर्यौ भने पदमको कमाई जम्मा हुन जान्छ।

स्लोगन:- समय र शक्ति व्यर्थ नजाओस्- यसको लागि पहिले सोच अनि गर।

